

samtycke. Deraf följer, att, om en församling, som måste löna både klockare och organist, enhälligt beslutar att förena dessa båda befattningar för att icke betungas med aflöning af tvänne tjänstemän, hvilkas sysslor rätteligen synas vara förenade, så kan likväl pastor genom sin vägran af tjänsternas förening tillintetgöra ett sådant beslut. Detta förhållande synes ej vara rättvist. Genom Kongl. Brevet den 17 December 1809 är visserligen förklaradt, att frågor om förening af klockare- och organisttjänster komma att framdeles, såsom dittills, bero af församlingens eget beslut, men då det häraf ej är klart att pastors i först åberopade Kongl. Resolution stadgade veto för dylika frågor afgörande är upphäfdt, vågar jag vördsamt föreslå att Riksdagen för sin del ville besluta:

att då församlingens röstegande medlemmar å kyrkostämma enhälligt eller genom röstpluralitet besluta, att klockare- och organistsysslorna skola förenas, må sådant beslut gå i verkställighet, äfven om pastor icke skulle vilja bifalla detsamma.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Per Nilsson
från Christianstads län.

N:o 34.

Af Herr Per Nilsson från Örebro län: Om ändring i 2 § 1 mom. i Kongl. Förordningen angående fattigvården i riket af den 13 Juli 1853.

Då fattigvårdstungan i oroväckande grad tillväxer år efter år, och anledningar dertill ofta nog ligga deri, att en eller annan indrager på sina egor sådana personer, som utan att de bekymra sig om deras utkomst snart falla fattigvården

till last, då hela fattigvårdssamhället får känna tungan häraf, så torde vara nödigt att tillse, att de som mest bidraga till fattigvårdsbördans förökande, i främsta rummet få känna tyngden deraf. Så skulle ock ske genom fattigvårdssamhällets fördelning i kretsar eller rotar med åliggande för hvar och en af dessa att försörja dithörande fattighjon, hvarom ock Kongl. Maj:ts nådiga Förordning angående fattigvården i riket af den 13 Juli 1853, § 2 mom. 1, handlar, men då här stadgas, att samhällets samtliga, vid sockenstämma i beslutet deltagande medlemmar skola vara ense om en sådan indelning i kretsar eller rotar, så försvinner nästan helt och hållet det korrektiv mot fattigvårdstungans ökande, som skulle ligga häruti, då en enda person eger att göra om intet hvad alla andra medlemmar i ett fattigvårdssamhälle vilja och anse vara rätt och billigt. Jag får därför vördsamligen föreslå, att stadgandet i ofvannämnde § 2 mom. 1: "Vilja samhällets samtliga, vid sockenstämma i beslutet deltagande medlemmar i afseende på fattigvården fördela samhället i kretsar eller rotar, med åliggande för en hvar af dessa att försörja dithörande fattighjon, vare sådant ock tillåtet," måtte utbytas mot detta:

Vilja två tredjedelar af samhällets vid kommunalstämma i beslutet deltagande medlemmar efter omröstning i afseende på fattigvården fördela &c.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Per Nilsson,
från Örebro län.

Häruti instämmer

Eric Olsson
från samma län.

N:o 35.

Af Herr P. Staaff: Om beviljande af ett lån å 156,666 $\frac{2}{3}$ R:dr för Huddiksvalls-jernvägens utsträckning till stranden af Forssån.

Den stora arbetslösheten i den ort, som jag tillhör, och deraf följande fattigdom har tvingat och tvingar den tänkande att söka utfinna tillfällen till sådan